

2008. szeptember 4., csütörtök

30. felhívja a Bizottságot, hogy második cselekvési tervébe illessze be ismét a szennyezéssel szembeni expozíció csökkentésével kapcsolatos pillért, az európai környezetvédelmi és egészségügyi stratégiában (Science, Children, Awareness, Legal instrument, Evaluation – SCALE) (COM(2003)0338) előírtak szerint;
31. sürgeti a Bizottságot, hogy dolgozzon ki és biztosítson olyan eszközöket, amelyek – a lisszaboni menetrend keretében hangsúlyozottak szerint – segítenék az innovatív megoldások kifejlesztését és előmozdítását a környezeti stressztényezőkből fakadó főbb egészségi kockázatok minimálisra csökkentése érdekében;
32. sürgeti a Tanácsot, hogy haladéktalanul határozzon az EU Szolidaritási Alapjának létrehozásáról szóló rendeletre irányuló javaslatról, mivel a Parlament már régen, 2006. május 18-án elfogadta az álláspontját⁽¹⁾; úgy véli, hogy az új rendelet – amely más intézkedésekkel együtt csökkenteni fogja az EU Szolidaritási Alapja hatálybalépésének korlátait – lehetővé fogja tenni, hogy a természeti vagy ember által előidézett katasztrófák által okozott károkat hatékonyabban, rugalmasabban és gyorsabban enyhítsék; hangsúlyozza, hogy egy ilyen pénzügyi eszköz igen fontos, különösen azért, mert a természeti katasztrófák a jövőben feltehetően gyakrabban fognak bekövetkezni, részben az éghajlatváltozás miatt;
33. javasolja a Bizottságnak, hogy – mivel Európában a kis- és középvállalkozások gazdasági jelentősége meghatározó – biztosítson a kis- és középvállalkozások számára olyan technikai támogatást, amely ezt lehetővé teszi, és segítse őket abban, hogy betartsák a kötelező környezet-egészségi előírásokat, valamint ösztönözze őket további – a vállalkozások működésére kiható, környezet-egészségi szempontból pozitív – változtatások megvalósítására;
34. ajánlja a Bizottságnak, hogy 2010-re, illetve a környezetvédelmi és egészségügyi cselekvési terv „második ciklusára” kezdeményezéseit a veszélyeztetett népességcsoportokra összpontosítsa, és készítsen olyan új kockázatelemzést, amely figyelembe veszi a gyermekek, a várandós nők és idősek különös veszélyeztetettségét, mint alapvető szempontot;
35. ezért sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ismerjék el a megelőzés és az elővigyázatosság elvének előnyeit, valamint fejlesszenek ki és alkalmazzanak olyan eszközöket, amelyek lehetővé teszik a lehetséges környezeti és egészségi veszélyek előrejelzését és leküzdését; azt ajánlja, hogy a Bizottság határozza meg e cselekvési terv „második ciklusának” költségét, és rendelkezzen az egészséget érő környezeti hatások csökkentésére, illetve a megelőző és óvintézkedések végrehajtására irányuló nagyobb számú gyakorlati intézkedést fedező megfelelő finanszírozásról;
36. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, valamint a WHO-nak.

(1) HL C 297. E, 2006.12.7., 331. o.

A Mauritániában elkövetett államcsíny

P6_TA(2008)0411

Az Európai Parlament 2008. szeptember 4-i állásfoglalása a Mauritániában elkövetett államcsínyról

(2009/C 295 E/21)

Az Európai Parlament,

- tekintettel elnökének, az Európai Unió nevében a Tanács soros elnökségének, a közös kül- és biztonságpolitika főképviselőjének, a Bizottságnak, az ENSZ Biztonsági Tanácsának, az Afrikai Uniónak, a Nyugat-afrikai Államok Gazdasági Közösségének és a Frankofón Országok Nemzetközi Szervezetének a Mauritániában elkövetett államcsínyre vonatkozó nyilatkozataira,
- tekintettel az ENSZ Nyugat-Afrikáért felelős főtitkárának, Saïd Djinnitnek Mauritániában az államcsíny óta tett második látogatására,

2008. szeptember 4., csütörtök

- tekintettel az Afrikai Unió alapító okiratára, amely bármينemű erőszakos hatalomátvételi kísérletet elítél,
 - tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének (5) bekezdésére,
- A. mivel 2008. augusztus 6-án államcsínyt követtek el Mauritániában, amelynek során Mauritánia elnökét, Sidi Mohamed Ould Cheikh Abdallahit egy, a nap folyamán beosztásuktól megfosztott legmagasabb rangú tábornokokból álló csoport eltávolította tisztségéből;
- B. mivel a nemzetközi megfigyelők, többek között az Európai Unió megfigyelői és különösen az Európai Parlament által delegált megfigyelői küldöttségek pártatlannak és átláthatónak ítélték a 2006 novemberében és decemberében tartott parlamenti választásokat, a 2007 januári szenátori választásokat és Sidi Mohamed Ould Cheikh Abdallahi elnök megválasztását, és ez garanciát nyújtott a választások törvényes voltára;
- C. mivel a mauritán parlament képviselőinek több mint kétharmada támogató nyilatkozatot írt alá az államcsíny felbújtója, Mohamed Ould Abdel Aziz és más tábornokok érdekében, és 2008 júniusában a törvényhozó hatalom bizalmatlansági indítványt fogadott el, nyomatékosan felszólítva Abdallahi elnököt a kormányátalakításra, és 49 parlamenti képviselő lemondott, miután Abdallahi elnök kinevezett 12 minisztert azok közül, akik a népszerűtlen előző kormányban szolgáltak;
- D. mivel a Mauritánia politikai, gazdasági és társadalmi jövőjét érintő határozatok meghozatala csak a nép által megválasztott képviselőkre tartozik, és a demokrácia magában foglalja a végrehajtó és törvényhozó hatalom közötti egyensúlyt, és mindkettő választói legitimitással rendelkezik;
- E. mivel az államcsínyre leromlott gazdasági és társadalmi körülmények között került sor, és a demokrácia sikerre vitelének legjobb záloga a fejlődés;
- F. elismerve a menekültek visszatérése érdekében tett lépéseket és az országban a rabszolgaságot büntető törvény elfogadását;
- G. figyelemmel az EU-nak a demokratikus átalakuláshoz hozzájáruló támogatására, és a 2008–2013 közötti időszakra szóló, a 10. Európai Fejlesztési Alap keretében nyújtott 156 millió euró értékű támogatási programra, amely kiegészíti a már folyamatban lévő segítségnyújtást és az 1985 óta juttatott 335 millió euró értékű segítséget;
- H. mivel a Világbank felfüggesztett egy 175 millió dollárt kitevő, Mauritániának nyújtott segítséget, és ez a felfüggesztés körülbelül 17, Mauritániában folyó nemzeti projekt kimenetelét, valamint az országnak a Világbank regionális projektjeiben való részvételét is befolyásolja, nevezetesen a vidékfejlesztés, az egészségügy, az oktatás, az infrastruktúra és az útpépítés területén;
- I. mivel a demokratikus Mauritánia a stabilitás szigetét jelentené egy különösen érzékeny régióban, egyrészt ugyanis a Szaharában az Algériával és Malival szomszédos észak-keleti határon működik a GSPC-csoport (*Groupe salafiste pour la prédication et le combat* – Ima és Harc Szalafista Csoportja), amelyből az iszlám Maghreb-országokban kivált az al-Káida, másrészt ott zajlik a tuareg lázadás;
- J. mivel az „alkotmányos rendelet”, amelyben a junta meghatározza hatalmát, és amely lehetővé teszi számára a rendeletek általi kormányzást, semmilyen joggal nem bír;
1. elítéli a Mauritániában tábornokok által elkövetett katonai államcsínyt, amely az országban immár a második három év alatt, és amely az alkotmányos törvényesség és a nemzetközileg érvényesített választások demokratikus eredményeinek megsértését képezi; sajnálja e visszalépést, mivel a demokratikus fejlődés és a jogállamiság kiépítése terén Mauritániában az utóbbi években jelentős előrelépések történtek; kéri, hogy vessenek véget a jelenlegi politikai feszültségeknek Mauritániában a demokráciára való áttérés időszakában felállított intézményi keretek között, és hogy az alkotmányos és polgári rendet a lehető leghamarabb állítsák helyre;

2008. szeptember 4., csütörtök

2. kéri, hogy Sidi Mohamed Ould Cheikh Abdallahi elnököt, Yahya Ould Ahmed el-Waghef miniszterelnököt és az ország különböző részein még mindig háziőrizetben lévő kormánytagokat azonnal szabadítsák ki;
3. kéri a mauritániai elnöki és parlamenti hatalom alkotmányos törvényességének teljes körű tiszteletben tartását, amely magában foglalja, hogy az elnök és a parlament közötti együttműködést, valamint a végrehajtó és a törvényhozó hatalom közötti egyensúlyt szabályozó mechanizmusok az alkotmány tiszteletben tartásával és annak keretében szabályozva legyenek, amelynek módosítása csak annak rendelkezései értelmében és valamennyi politikai erőt csoportosító széles körű tárgyalást követően történhet;
4. úgy véli, hogy egy nyílt és őszinte tárgyalás a főbb politikai erők között meghatározná a válság lezárásához szükséges alkotmányos módokat és formákat;
5. kedvezően fogadja a menekültek visszatérését, az országban a rabszolgaságot büntető törvény elfogadását és a média liberalizációjára irányuló törvénytervezetet; sajnálatát fejezi ki azonban, hogy a humanitárius helyzetet és az 1990-ben Mauritánia feketebőrű lakossága ellen elkövetett kíméletlen fellépéseket nem demokratikus úton oldották meg, annak ellenére, hogy az elnök vizsgálóbizottságot állított fel;
6. kéri a Mauritániába visszatérő menekültek jogainak visszaállítását azáltal, hogy megfosztott javaikat visszakapják;
7. kéri, hogy Mauritánia lakossága, amelyet már amúgy is különösen sújt a gazdasági és élelmiszerválság, ne váljon a jelenlegi válság túszává, és kéri a Bizottságot, hogy a demokráciára és az emberi jogokra irányuló európai eszköz keretében hozzon létre projekteket a civil lakosság támogatására;
8. tudomásul veszi a katonai junta bejelentését, miszerint új elnökválasztásokat rendeznek, ugyanakkor sajnálja, hogy – a 2005–2007 között hatalmon lévő juntával ellentétben – nem kötelezték el magukat a választások semlegessége mellett; kéri a hatalmon lévő katonai erőket, hogy haladéktalanul kötelezzék el magukat a demokratikus intézmények helyreállítására irányuló menetrendet illetően az összes politikai erővel együttműködve;
9. támogatja az USA-nak a válság ésszerű megoldására tett erőfeszítéseit;
10. kéri a Bizottságot, hogy az alkotmányos törvényesség visszaállítására tekintettel kezdeményezzen politikai párbeszédet a Cotonouban 2000. június 23-án, egyrészt az Afrikai, Karibi és Csendes-óceáni Államok Csoportjának tagjai, másrészt az Európai Közösség és tagállamai között aláírt és 2005. június 24-én Luxembourgban módosított partnerségi megállapodás⁽¹⁾ (Cotonoui Megállapodás) 8. cikkének értelmében, és tájékoztassa a Parlamentet e párbeszéd eredményeiről; amennyiben a dialógus nem vezet eredményre, kéri a Cotonoui Megállapodás 96. cikkének életbe léptetését, amely magával vonhatja a támogatások befagyasztását az élelmiszer- és humanitárius segítség kivételével;
11. felkéri a Tanács soros elnökségét, hogy továbbra is kövesse nyomon az ország politikai helyzetét szoros együttműködésben az Afrikai Unióval, és biztosítsa az uniós polgárok biztonságát;
12. kéri, hogy a lehető leghamarabb küldjenek parlamenti küldöttséget, amelyik találkozna az ország parlamenti képviselőivel és segítséget ajánlana a válság megoldására;
13. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a határozatot a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az Afrikai Unió intézményeinek, a Nyugat-afrikai Államok Gazdasági Közösségének, a Frankofón Országok Nemzetközi Szervezetének és az ENSZ Biztonsági Tanácsának.

(1) HL L 317., 2000.12.15., 3. o.